

Antk. den 27 Juli 1860

Cirkulär.

A. 75

Som jag kommit i erfarenhet deraf att korrespondenterne på landsorten, efter aftal med wederbörande postförwaltare, hålla, för befordrande af bref och andra försändningar, såkallade löswäpfor sålunda, att dessa wäpfor, som borde få framgå med ordinarie posten blott ifrån korrespondenternes hemwist till närmaste postkontor och retour, tillåtas gå förbi sådant postkontor till ett annat och derifrån likaledes retour, äfwen som att uti meranämnde wäpfor ofta framskickas stora och tunga paketer och bysten, hwarigenom posten, till men för det allmänna, gansta mycket betungas; så och då slift, emot postordningarne stridande försarande förorsakar icke blott minskning i postintraderne, utan äfwen, då flere löswäpfor med inneslutne tunga försändningar å samma poststråt fortskickas, dröjsmål i postgången, eller ock, i händelse flere hästar än stadgadt är, derföre måste begagnas, betydliga utgifter för postverket, för hwilkas betäckande dock ingen omedelbar inkomst i de flesta fall egt rum, finner jag mig föranlåten fästa samtelige Herrar Postförwaltares uppmärksamhet å dessa omständigheter, på det den korrespondenterne medgifna rätt, att för brefbefordring hålla ifrågawarande löswäpfor, ej må hädanefter utsträckas till förenämnde, icke tillåtne omfång. Helsingfors, å Postdirektionen, den 14 Juli 1860.

A. Gripenberg.

Alex. Tanninen.

N:o 512.